

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/240/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412202792
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6412202792.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi K. E., nar. XX. XX. 1955, bytom G. cesta XXX/XX, XXX XX H., t. č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníčkou D. K., tajomníčkou Informačného centra Okresného súdu L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, 040 01 Košice, IČO : 42 247 268, právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Stará Baštova 2, 040 01 Košice, o zaplatenie 1.157,73 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9C/11/2013-105 zo dňa 05. 03. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu m e n í tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 118,34 € na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní.

Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 16,11 € na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 327,88 € s príslušenstvom titulom dlžného hovorného v súvislosti s neuhradenými faktúrami vyúčtovanými za poskytnuté služby. Takto vyúčtovaná cena za poskytované služby odporcom nebola uhradená v deň splatnosti jednotlivých faktúr, a preto aj s odkazom na ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, mu bola uložená povinnosť uhradiť aj príslušné úroky z omeškania. Vo zvyšnej časti, a to čo do sumy 465,38 € s príslušenstvom okresný súd konanie čiastočne zastavil vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania zo strany navrhovateľa v zmysle ust. § 96 ods. 1 O. s. p.. Pokiaľ navrhovateľ uplatňoval voči odporcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, tak v tomto rozsahu (364,47 € s prísl.) návrh navrhovateľa zamietol, nakoľko zmluvné dojednanie ohľadom zmluvnej pokuty považoval za nejasné, nezrozumiteľné, s tým, že nie je zrejmé, za ktoré porušenie zmluvnej povinnosti právny predchodca navrhovateľa uplatnil nárok na zmluvnú pokutu, keď uplatňovanie zmluvnej pokuty bolo viazané na splnenie dvoch podmienok, a to jednak porušenie zmluvnej povinnosti, ako i vypojenie SIM karty, pričom nebolo možné charakterizovať, ktoré skutočnosti, resp. aké ďalšie porušenia povinnosti vedú k vypojeniu samotnej SIM karty, a čo samotné vypojenie SIM karty vôbec predstavuje. Uvedené zmluvné dojednanie preto považoval za neplatné a na záver svojho rozhodnutia prihliadal na ust. § 53a Občianskeho zákonníka, keď v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Prešov zo dňa 13. 08. 2010 sp. zn. 17C/23/2010 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 29. 06. 2011 sp. zn. 2Co

137/2010, ktorými bola zmluvná podmienka rovnakého významu dojednanej zmluvnej pokuty vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

O náhrade trov konania v prejednávanej veci rozhodol okresný súd v zmysle ust. § 142 ods. 2 O. s. p., keď mal za to, že navrhovateľ bol v konaní úspešný čiastočne.

Proti tomuto rozsudku, a to v časti jeho výroku o náhrade trov konania (v poradí štvrtý), podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá, O. s. p.) odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu. Nestotožnil sa s právnym záverom okresného súdu, z ktorého vychádzal pri rozhodovaní o náhrade trov konania, ak aplikoval ust. § 142 ods. 2 O. s. p. Namietal, že pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka mal okresný súd vychádzať zo samostatnosti uplatnených nárokov, nakoľko oba nároky by mohli byť predmetom samostatných žalôb. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo 20/2010, ako aj rozhodnutie Krajského súdu Prešov. Zdôraznil, že v obdobných právnych veciach, kedy navrhovateľ uplatňuje žalobou dve samostatné pohľadávky, nemá vedľajší účastník inú možnosť, než vstúpiť do celého konania o oba nároky s tým, že rozsah svojho pôsobenia (v tomto konaní z vôle navrhovateľa spojenom konaní o oboch nárokoch), však určí vedľajší účastník až po oboznámení sa s návrhom. Zdôraznil, že vstúpil do konania po oboznámení sa so žalobou len ohľadom žalovaných zmluvných pokút, ktorá skutočnosť vyplýva z jeho písomného vyjadrenia zo dňa 16. 02. 2013. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti štvrtého výroku zmenil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania prvostupňového, ako i odvolacieho.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, ktorým okresný súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo, podľa § 220 O. s. p. mení ohľadne náhrady trov konania výlučne vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy prvostupňového konania vo výške 118,34 € na účet jeho právneho zástupcu do troch dní.

Výrok rozsudku, ktorým bolo konanie čiastočne zastavené (v poradí prvý), ktorým bola uložená odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 327,88 eur s príslušenstvom (v poradí druhý), ktorým bol návrh vo zvyšku zamietnutý (v poradí tretí) a v časti výroku o náhrade trov konania navrhovateľa a odporcu (v poradí štvrtý), zostávajú podľa § 206 ods. 2, 3 O. s. p. nedotknuté.

Podľa § 220 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Vedľajší účastník na strane odporcu napadol rozsudok okresného súdu len pokiaľ ide o jeho výrok o náhrade trov konania (v poradí štvrtý), keď namietal nesprávnosť aplikácie ust. § 142 ods. 2 O. s. p. pri rozhodovaní o jeho náhrade trov konania.

Podľa § 142 ods. 2 O. s. p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p. veta prvá, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Z dôvodov napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že okresný súd v časti konanie zastavil, čo do sumy 465,38 € s prísl., a to na základe čiastočného späťvzatia návrhu navrhovateľom, keď z obsahu spisu je zrejmé, že zastavenie konania v tomto rozsahu zavinil v zmysle § 146 ods. 2, veta prvá, O. s. p. práve navrhovateľ. Uvedené vyplýva z jeho vyjadrenia zo dňa 01. 03. 2013, v zmysle ktorého navrhovateľ požiadal o čiastočné späťvzatie návrhu v časti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 364,47 €. Sám preto navrhol, aby v tejto časti, ktorá prevyšuje zmluvnú pokutu vo výške 364,47 €, teda čo do sumy 465,38 € spolu s príslušenstvom bolo konanie zastavené. Vo zvyšku uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, čo do sumy 364,47 € bol návrh navrhovateľa okresným súdom zamietnutý, keď okresný súd považoval dojednanie o zmluvnej pokute za absolútne neplatné. Z uvedeného potom vyplýva, že pokiaľ ide o nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, tak odporca ako aj vedľajší účastník na strane odporcu boli v prípade tohto nároku v celom rozsahu úspešní. Z podania vedľajšieho účastníka, ktorý vstúpil do konania podaním zo dňa 11. 05. 2012, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 16. 05. 2012 (viď č. I. 62 spisu) vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcu. Následne, po oboznámení sa s predmetnom sporu a uplatňovaným nárokom navrhovateľa, zaslal súdu písomné vyjadrenie zo dňa 16. 02. 2013 (č. k. 91 spisu), v ktorom jednoznačne uviedol, že upresňuje svoj vstup do konania iba ohľadom uplatneného nároku navrhovateľa na zaplatenie zmluvných pokút. Už v tomto vyjadrení poukázal na to, že oba nároky, to znamená jednak nárok navrhovateľa na zaplatenie dlžného hovorného a jednak nárok na zaplatenie zmluvných pokút, sú nárokmi, ktoré by mohli byť predmetom samostatných žalôb. Uvedeným podaním nespochybňoval nárok navrhovateľa na zaplatenie dlžného hovorného, v ktorej časti bol navrhovateľ v konečnom dôsledku aj v konaní úspešný a súčasne odporca neúspešný. Svoje vyjadrenie a obranu odporcu zamerlal predovšetkým na právne posúdenie zmluvnej pokuty dojednanej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, keď tieto dojednania považoval za neplatné v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Z obsahu spisu je preto zrejmé, že v časti nároku o zaplatenie zmluvnej pokuty bol navrhovateľ v celom rozsahu neúspešný, keď v časti bolo konanie zastavené a toto zastavenie zavinil a v časti bol jeho nárok zamietnutý. Vedľajší účastník na strane odporcu, na podporu ktorého v konaní vystupoval, ohľadne nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, bol v celom rozsahu úspešný. Aj odvolací súd sa v tomto rozsahu stotožňuje s právnym záverom vedľajšieho účastníka na strane odporcu, podľa ktorého nie je možné považovať za čiastočný úspech, ak žaloba, v ktorej sa uplatnili viaceré nároky, bola čiastočne úspešná a čiastočne sa zamietla tak, že úspech i neúspech sa týkali samostatných nárokov. V takom prípade sa plný úspech alebo čiastočný úspech vo veci skúma so zreteľom na každý nárok, ktorý by ináč mohol byť samostatne uplatnený a takýto prístup by mal nájsť aj vyjadrenie vo výroku o náhrade trov konania. V konaní ohľadne zamietnutia žaloby, ako aj zastavenia konania týkajúcich sa zmluvnej pokuty, mal teda plný úspech vedľajší účastník, ktorý do konania vstúpil na strane odporcu len v rozsahu uplatneného návrhu týkajúceho sa zmluvnej pokuty a jej príslušenstva. Preto v prípade náhrady trov konania vedľajšieho účastníka bol postup okresného súdu pri rozhodovaní o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 142 ods. 2 O. s. p. nesprávny.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto odvolací súd rozsudok v napadnutej časti o náhrade trov konania výlučne vedľajšieho účastníka na strane odporcu zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal plnú náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 118,34 €. Uvedené trovy konania pozostávajú z odmeny advokáta za dva úkony právnej služby, a to prevzatie veci (§ 14 ods. 1 písm. a) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej v texte len „vyhláška“) a vyjadrenie k žalobnému návrhu (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky) vo výške 2 x 51,45 € (§ 10 ods. 1 vyhlášky) + 2 x režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky (7,63 eur + 7,81eur), spolu vo výške 118,34 €. Uvedené trovy konania je navrhovateľ povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu na účet jeho právneho zástupcu v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p., do troch dní.

Ak navrhovateľ v písomnom vyjadrení zo dňa 01. 03. 2013 poukazoval na neúčelnosť trov právneho zastúpenia advokáta vedľajšieho účastníka na strane odporcu, k uvedenému odvolací súd uvádza nasledovné :

Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy SR je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní uspel má zásadne právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchyliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka. Základným predpokladom, za splnenia ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania (v danom prípade vedľajšiemu účastníkovi), je však i účelnosť trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle vyššie uvedeného článku 47 ods. 2 Ústavy SR a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Trovy potrebné na účelné vynaloženie alebo ochranu práva, sa však nemôžu posudzovať ako celok, a aj keď má účastník nárok na ich náhradu, nakoľko bol úspešný, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne. Trovy vynaložené účastníkom konania (vedľajším účastníkom konania) v spore, musia byť v príčinnej súvislosti s predmetom konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej osobe aj právnickej osobe, štátnemu orgánu, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania. V tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti s riešením otázky svojho právneho zastúpenia v rámci zákonom upravených možností, t. j. nemôže byť vopred vylúčený z voľby možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta. Trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne, nakoľko boli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (viď nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03), ak po dôvodnej obrane odporcu ohľadne neprijateľnej zmluvnej podmienky vzťahujúcej sa k zmluvnej pokute dojedanej v rámci spotrebiteľskej zmluvy, pôsobil jeho vstup pre navrhovateľa odradzujúceho v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal čiastočne späť svoj návrh na začatie konania, v tejto časti bolo konanie aj zastavené a súčasne bol z totožných dôvodov nárok vyplývajúci zo zmluvnej pokuty súdom zamietnutý. Vstup vedľajšieho účastníka v tomto konaní bol dostatočne účinným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní.

Je nepochybné, že vedľajší účastník bol v konaní úspešný. Konanie vo veci vyvolal práve navrhovateľ, pričom vstup vedľajšieho účastníka do konania a oprávnenie na tento vstup mu vyplýva priamo z Občianskeho súdneho poriadku, a to ust. § 93 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Osobitným predpisom mal zákonodarca na mysli najmä zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Úprava má za cieľ umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia a súvisí aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa, osôb, vo vzťahu ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a pod.. Cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov - ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu - vstupovať do konania ako vedľajší účastníci. V praxi ide hlavne o Združenie na ochranu spotrebiteľov. Odsek 3 tohto ustanovenia upravuje spôsob, akým vedľajší účastník vstúpi do konania, resp., akým získa procesné postavenie vedľajšieho účastníka. V tomto prípade sa vedľajší účastník stáva nositeľom jeho procesných práv a povinností doručením jeho oznámenia súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník, resp. doručením jeho oznámenia, že na výzvu niektorého z účastníkov do konania vstupuje.

Na záver preto odvolací súd uvádza, že vedľajší účastník na strane odporcu bol v konaní o nároku na zaplatenie zmluvných pokút v celom rozsahu úspešný, navrhovateľovi tak vznikla povinnosť nahradiť mu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, ktoré boli vynaložené účelne.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o náhrade trov konania odporcu je zrejmé, že odporca bol úspešný vo výške 44% (72%-28%), preto v danom prípade aplikácia ust. § 142 ods. 2 O. s. p. vo vzťahu náhrady trov konania medzi navrhovateľom a odporcom bola správna. Uvedené vyplýva z toho, že navrhovateľ uplatnil svoj nárok vo výške 1.157,73 € s príslušenstvom (100%), keď úspešný bol len v rozsahu 327,88 eur s príslušenstvom (28%). Potom úspech odporcu predstavuje sumu 72% (keď konanie vo výške 465,38 € s príslušenstvom bolo zastavené v zmysle ust. § 146 ods. 2, veta prvá, O. s. p. a vo zvyšku bol návrh čo do sumy 364,47 € s príslušenstvom ako nedôvodný zamietnutý). Uvedený výrok o trovách konania navrhovateľa a odporcu nebol odvolaním napadnutý, preto zostáva podľa § 206 ods. 2, 3 O. s. p. nedotknutý, keď medzi odporcom a vedľajším účastníkom na strane odporcu nejde o nerozlučné spoločenstvo (§ 93 ods. 4 O. s. p.) a odvolanie sa vzťahuje len na trovy konania vedľajšieho účastníka.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v konaní. Vedľajší účastník na strane odporcu bol v odvolacom konaní úspešný, nakoľko odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel, preto mu priznal i náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, a to za jeden úkon právnej služby - podanie odvolania (§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky) vo výške, ktorú si vedľajší účastník uplatnil v sume 16,11 €. Uvedené trovy prvostupňového konania ako aj trovy odvolacieho konania je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podľa § 149 ods. 1 O. s. p. na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní.

Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.